

การปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

Work Performance of Village Committee under Well-Being Strategy Plan in Muang District, Kalasin Province

พูนทรัพย์ ภูนาโท¹ สมเกียรติ เกียรติเจริญ² ยุพาพร ยูภาศ³ และวัชรินทร์ สุทธิชัย⁴

Poonsab Phoonathoe,¹ Somkeat Keatcharean,² Yupaporn Yupas³

and Watcharin Sutthisai⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานและเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงาน ตลอดจนข้อเสนอนะ
การปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่าง
ได้แก่ คณะกรรมการระดับหมู่บ้าน จำนวน 339 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม
แบบประมาณค่า มีที่ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8796 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และ F-test (One-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์
โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า มีระดับการปฏิบัติงานในระดับมาก 4 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจพอเพียง
ด้านการฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของชุมชน ด้านการส่งเสริมให้ผู้ด้อยโอกาส และด้านการบริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน และ
มีระดับการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง 1 ด้านคือ ด้านพัฒนาและสร้างโอกาสให้ชุมชน
2. คณะกรรมการระดับหมู่บ้านที่มีตำแหน่งและสถานภาพแตกต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์
อยู่ดีมีสุข โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ได้แก่ ควรได้ศึกษา
ดูงานหมู่บ้านดีเด่นที่ทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ ควรฝึกอบรมให้ความรู้วิธีการแปรรูปสินค้าจากผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น ควรให้ความรู้
ในการแก้ปัญหาดินเสื่อมสภาพ และควรปรับปรุงระบบการประปาหมู่บ้าน

คำสำคัญ : คณะกรรมการระดับหมู่บ้าน แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ระดับการปฏิบัติงาน

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์พิเศษ วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

⁴ อาจารย์ วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

รับต้นฉบับ 24 กรกฎาคม 2552 รับลงพิมพ์ 16 สิงหาคม 2552

ABSTRACT

The purposes of the research were to study and compare the work performance of village committees under well-being strategy plan in Muang district, Kalasin province including some suggestions. The samples of the research, selected through simple random sampling technique, were 339 village committees of Muang district, Kalasin province. The research instrument was a rating scale questionnaire with .8796 of reliability. The statistics used for analyzing the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, and F-test (one-way ANOVA).

The results of the research were summarized as follows:

1. The overall of the work performance of village committees under well-being strategy in Muang district, Kalasin province was rated at a high level. Considering each aspect, the four aspects at high level were the sufficiency economy, community prosperity restoration, inferior people assistance and fundamental service for people. However, there was one aspect rated at a moderate level: development and opportunity creation for the community.

2. The comparison of the work performance of village committees under well-being strategy classified by work positions and status was not statistically different in all aspects.

3. The study also suggested that the village committees under well-being strategy should have an educational trip at excellent villages based on the agricultural new theory. They should be trained how to modified goods from local products. They should be learned how to solve the deterioration of soil. The water supply filters system should be improved.

Keywords: Village Committees, Well-being Strategy, Work Performance.

บทนำ

จังหวัดกาฬสินธุ์ได้จัดทำยุทธศาสตร์เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อความอยู่ดีมีสุขของชาวกาฬสินธุ์ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ว่า “ภายในปี 2550 ทุกหมู่บ้าน ทุกชุมชนของจังหวัดกาฬสินธุ์ได้รับทราบถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและภายในปี 2551 ประชาชนและคนยากจนระดับฐานรากมีวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ระดับหมู่บ้านชุมชนด้วยกลุ่มบุคคล คือ คณะกรรมการระดับหมู่บ้าน” ซึ่งผ่านกระบวนการคัดเลือกจากประชาคมเพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนของหมู่บ้านชุมชนในการบริหารงานและงบประมาณ ติดต่อบริการงาน พิจารณาและอนุมัติการจัดซื้อ จัดจ้าง และการเบิกจ่ายเงิน และติดตาม ตรวจสอบ ผลการดำเนินโครงการ จะเห็นได้ว่าบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการระดับหมู่บ้านนั้นสำคัญต่อการขับเคลื่อนแผนงานยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ในฐานะผู้ปฏิบัติงาน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับการปฏิบัติงานและข้อเสนอแนะ

ของคณะกรรมการระดับหมู่บ้านเพื่อนำข้อมูล สารสนเทศที่ค้นพบสำหรับเป็นแนวทางพัฒนาผลักดันการขับเคลื่อนแผนงานยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขในระดับอำเภอ ต่อไปยังระดับตำบลและหมู่บ้านให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อให้ประชาชนในหมู่บ้านและชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับหมู่บ้านภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับหมู่บ้านภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. คณะกรรมการระดับหมู่บ้านที่มีตำแหน่งและสถานภาพแตกต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงาน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร คือ คณะกรรมการระดับหมู่บ้าน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 185 หมู่บ้าน รวม 2,220 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ คณะกรรมการระดับหมู่บ้าน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 339 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

พื้นที่ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์

ระยะเวลา ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตำแหน่ง และสถานภาพ

ตัวแปรตาม ได้แก่ การปฏิบัติงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ 5 ด้าน ได้แก่ เศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาและสร้างโอกาสให้ชุมชน การฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของชุมชน การส่งเสริมและสร้างโอกาส และการบริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาาระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้าน ทั้ง 5 ด้าน

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานและผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำเครื่องมือการวิจัยดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยโดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัย และนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่สร้างขึ้นเสนอที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2. การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ว่าครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการเพียงใด ความตรงตามโครงสร้าง (Construct validity) รวมถึงภาษาที่ใช้ จึงนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปตรวจหาความเที่ยงตรงของข้อคำถาม ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (รุ่งฟ้า ล้อมในเมือง, 2544 : 57)

ผลการหาค่า IOC รายข้อ จำนวน 35 ข้อ ได้ค่า 0.67 จำนวน 7 ข้อ และได้ค่า 1.0 จำนวน 28 ข้อ ซึ่งข้อคำถามทุกข้อ มีค่าความเที่ยงที่ระดับความเชื่อมั่น 0.5 แบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับคณะกรรมการหมู่บ้านที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน มีหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .8796

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามถึงนายอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อขออนุญาตและความร่วมมือคณะกรรมการหมู่บ้านตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างให้ตอบแบบสอบถามจนครบตามจำนวน 339 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติประกอบด้วยการวิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน F-test (One-way ANOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใช้วิธี LSD (Least significant difference) ในการทดสอบความแตกต่างรายคู่ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 119)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เป็นประชาชน ร้อยละ 41 รองลงมาคือผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชน ร้อยละ 30
2. การปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยคือการบริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน เศรษฐกิจพอเพียง การส่งเสริมให้ผู้ด้อยโอกาส และการฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของชุมชน และกลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ พัฒนาและสร้างโอกาสให้ชุมชน

3. การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน ผลการวิจัยพบว่า

3.1 คณะกรรมการระดับหมู่บ้านที่มีตำแหน่งแตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3.2 คณะกรรมการระดับหมู่บ้านที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขของคณะกรรมการระดับหมู่บ้านในแต่ละด้าน ผลการวิจัยพบว่า

4.1 เศรษฐกิจพอเพียงควรไปศึกษาดูงานหมู่บ้านดีเด่นทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ส่งเสริมให้มีวิทยากรด้านเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ความรู้แก่ชาวบ้าน และส่งเสริมการทำบัญชีครัวเรือน

4.2 การพัฒนาและสร้างโอกาส ให้องค์กรส่วนท้องถิ่นจัดฝึกอบรมให้ความรู้วิธีการแปรูปสินค้าจาก

ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นและสนับสนุนให้มีวิทยากรฝึกอบรมส่งเสริมให้ชาวบ้านตลอดทั้งจัดสร้างร้านค้าจำหน่ายสินค้าของชุมชน

4.3 การฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของชุมชน ควรให้ความรู้ในการแก้ปัญหาดินเสื่อมสภาพหน่วยงานของรัฐสนับสนุนงบประมาณในการสร้างแหล่งน้ำให้ชุมชนและสนับสนุนการขุดลอกคูคลอง

4.4 การส่งเสริมผู้ด้อยโอกาส หน่วยงานของรัฐควรสนับสนุนงบประมาณในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้กับคนในชุมชนจัดโครงการฝึกอบรมให้กับผู้ที่ไม่มีความรู้ และจัดหางบประมาณเพื่อช่วยเหลือคนชราที่อยู่เพียงลำพังในชุมชน

4.5 การบริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ปรับปรุงระบบกรองน้ำของประปาหมู่บ้าน จัดให้สถานีนอนมัยตำบลมีแพทย์มาให้บริการเป็นประจำและเพิ่มจำนวนรถบริการรับ-ส่งผู้ป่วยฉุกเฉินในหมู่บ้าน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่าระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับหมู่บ้านภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม (2550 : บทคัดย่อ) คุณาวุฒิไชยคำภา (2547 : บทคัดย่อ) และเฉลิมชัย ภูแล่นหยุด (2550 : บทคัดย่อ) งานของแต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประมวล เกตรา (2550 : บทคัดย่อ) และประเสริฐ ลายไธ (2551 : บทคัดย่อ) เหตุที่ผลการวิจัยได้เช่นนี้เป็นเพราะว่าคณะกรรมการระดับหมู่บ้านเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขในระดับชุมชนของตนเองในทุกๆ ด้าน แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการเสริมสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันโดยกระบวนการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ครอบครัว หมู่บ้าน และชุมชนดำเนินกิจกรรมร่วมกัน รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เพิ่มพูนความ

สัมพันธ์ สร้างความเข้มแข็ง (ระเบียบ จินดา, 2550 : 33) มีเป้าหมายเพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชนนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย สามารถพึ่งพาตนเองได้ (รังสรรค์ หังสนาวิน, 2550 : 71)

2. ผลการวิจัย พบว่า คณะกรรมการระดับหมู่บ้าน ที่มีตำแหน่งและสถานภาพแตกต่างกันมีการปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับหมู่บ้านภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวิทย์ ประเสริฐสุข (2546 : บทคัดย่อ) และกมล จรุงเพ็ญ (2532 : บทคัดย่อ) แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ เสาร์แก้ว (2536 : บทคัดย่อ) อาจเป็นเพราะว่า คณะกรรมการระดับหมู่บ้านล้วนแต่เป็นคนในชุมชนนั้นๆ มีความสามัคคีกลมเกลียวกันดี เต็มใจช่วยเหลือแรงงานโดยไม่แบ่งเขา แบ่งเรา การดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์นั้นก่อให้เกิดประโยชน์และเป็นการตอบสนองความต้องการของคนในชุมชน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ระดับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า มีระดับการปฏิบัติงานในระดับมาก 4 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ การบริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน เศรษฐกิจพอเพียง การส่งเสริมให้ผู้ด้อยโอกาส และการฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของชุมชน และมีระดับการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ พัฒนาและสร้างโอกาสให้ชุมชน

คณะกรรมการระดับหมู่บ้านที่มีตำแหน่งและสถานภาพแตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ได้แก่ ควรไปศึกษาดูงานหมู่บ้านดีเด่นที่ทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ ควรฝึกอบรมให้ความรู้วิธีการแปรรูปสินค้าจากผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น ควร

ให้ความรู้ในการแก้ปัญหาดินเสื่อมสภาพ หน่วยงานของรัฐสนับสนุนการจัดงบประมาณในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้กับคนในชุมชนและควรปรับปรุงระบบกรองน้ำของประปาหมู่บ้าน

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ควรจัดอบรมให้ความรู้ด้านการเกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นประจำควรมีการสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ในการดำรงชีวิตของครอบครัว ควรจัดอบรมให้ความรู้ในการถนอมอาหารเป็นประจำ ควรส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ควรสนับสนุนกิจกรรมตามศักยภาพของชุมชนเป็นประจำ ควรส่งเสริมความรู้ตามบทเรียนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ควรสร้างแผนการจัดหาทรัพยากรทดแทนเป็นประจำ ควรสนับสนุนที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้ด้อยโอกาส ควรสนับสนุนผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ ควรมีการปรับปรุงระบบกรองน้ำประปาภายในหมู่บ้าน และควรมีการฝึกอบรมอาชีพเสริม

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ เกียรติเจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุภาพร ยุภาศ และอาจารย์วัชรินทร์ สุทธิชัย ที่ปรึกษาและให้คำแนะนำในการจัดทำงานวิจัยฉบับนี้ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณ อาจารย์อลงกต วรกี นายอำเภอร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์ นางเกษร ธรรมเกษร ครู คศ. 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนเทศบาล 1 และนายวุฒิไกร ภูนาโท นักวิชาการศึกษา สำนักงานกองการศึกษา เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญและตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ใหญ่บ้านหรือผู้นำชุมชน ผู้นำอาชีพ และประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ นายอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ และปลัดอำเภอทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และเก็บข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

- กมล จรูญเพ็ญ. (2532). การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการหมู่บ้านด้านการศึกษาและวัฒนธรรมตามความคิดเห็นของประธานคณะกรรมการ การหมู่บ้านในจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- เกรียงศักดิ์ ฝ่ายสีงาม. (2543). การปฏิบัติงานและปัญหาในการบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ รป.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- คุณาวุฒิ ไชยคำภา. (2547). การดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม. การศึกษาค้นคว้าอิสระ รป.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เฉลิมชัย ภูแล่นหยุด. (2550). ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล. วิทยานิพนธ์ รป.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชัยวิทย์ ประเสริฐสุข. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุริยาสัน.
- ประมวล เกตรา. (2550). ความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ รป.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ประเสริฐ ลายไธ. (2551). ความคิดเห็นของกำนันต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ รป.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พิรพล ไตรทศวิทย์. (2550). กระทรวงมหาดไทยกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข. วารสารดำรงราชานุภาพ. 7 (24) : 12 ; กรกฎาคม - กันยายน.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2545). พื้นฐานการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุริยาสัน.
- ระเบียบ จินดา. (2550). ยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข : การขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. วารสารดำรงราชานุภาพ. 7 (24) : 44 ; กรกฎาคม - กันยายน.
- รังสรรค์ หังสนาวิน. (2550). ยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขกับแผนชุมชน. วารสารดำรงราชานุภาพ. 7 (24) : 61 ; กรกฎาคม - กันยายน.
- รุ่งฟ้า ล้อมในเมือง. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน เล่ม 2. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ เสาร์แก้ว. (2536). บทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบริหารและจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็ก : ศึกษากรณีจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุรัชย์ กัณหาบัว. (2541). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรในโครงการเพิ่มรายได้นอกภาคการเกษตรแก่ครัวเรือนเกษตรกรจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อังคณา จิตระกูล. (2550). ศีรษะระดับการปฏิบัติงานใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ตำบลกันนุ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ รป.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.